

فیلم «قسم می خورم» شاید در نگاه اول به خاطر موضوعش شما را پس بزند؛ اما خیلی زود مشخص می شود که این اثر فقط درباره سندروم تور نیست، بلکه درباره قضاوت، تنهایی، رفاقت و همدلی است

این فقط یک فیلم درباره سندروم تورنت نیست!

یابیداز همان چیزی شروع کنیم که احتمالاً قبل از دیدن فیلم در ذهن خیلی هاست: فحش دادن. یکی از علایم شناخته شده تئور می تواند گفتن غیر اادی کلمات یا عبارت های توهین آمیز باشد؛ که آن را «کوپرولالیا» می گویند. اما این ویژگی در همه مبتلایان به تئور وجود ندارد و تصور این که هر فرد مبتلا به تئور الزافحش می دهد، خودش یکی از برداشتهای اشتباه رایج در باره این اختلال است. (Swear، دقیقاً با همین سوء تفاهم بازی می کند. جان گاهی چیزهایی می گوید که خودش نمی خواهد بگوید. بدنش حرکاتی انجام می دهد که کنترل روی آن ندارد. در اطراف این خواهد کشید. این موضوع روانی فہمند. نتیجہ می تواند عجب، خنده دار، ناراحت کننده یا حتی خطرناک باشد. اما فیلم هیچ وقت اجازه نمی دهد جان فقط به «مردی که فحش می دهد» تبدیل شود. او یک آدم است؛ با تمام چیزهایی که آدم ها دارند. گاهی مهربان است، گاهی عصبانی می شود، گاهی تصمیم بد می گیرد، گاهی شکست می خورد و گاهی آن قدر از شرایطش خسته می شود که نمی داند باید چه کار کند و اتفاقاً همین جاست که فیلم جذاب می شود. همین باعث شده که بسیاری از منتقدان این فیلم را اثری بازمه، پر انرژی و سرشار از احساس توصیف کرده و بگویند که «قسم می خورم» با وجود موضوع شستش، به یک داستان حال خوب کن، تبدیل می شود. در کنار اطلاعاتی در باره تئور می دهد که احتمالاً خیلی از مخاطبان پیش از دیدن فیلم نمی دانستند و مهم تر از همه، نگاه کردن به آدم های متفاوت را کمی سخت تر و انسانی تر کند.

ر ا ب ر ت آ ر ا م ا ی و ، ن ق ط ه ق و ت ف ی ل م

اگر «Swear» قرار بود فقط با یک فیلمنامه خوب ساخته شود، احتمالات این اندازه اثر گذار نمی شد. بخش مهمی از موفقیت فیلم به بازی رابرت آرمایو بر می گردد. آرمایو فقط تیک های عصبی جان را تقلید نمی کند. چالش اصلی او این است که نشان دهد پشت این رفتار های غیر ارادی، چه آدمی زندگی می کند. وقتی جان ناگهان حرفی توهمین آمیز می زند، چیزی که اهمیت دارد فقط خواند کلمه نیست؛ واکنش جان بعد از آن است. نگاهش، خجلتش، تلاشش برای توضیح دادن و البته واکنش آدم هایی که نمی دانند چه اتفاقی افتاده است. به همین دلیل، مخاطب کم کم به جای این که از رفتار جان فاصله بگیرد، شروع می کند به فهمیدن او. نکته جالب این است که فیلم هم او را تحسین نمی کند. جان همیشه

آدم دوست داشتنی و بی نقصی نیست. استنباه می کند و گاهی خودش هم رفتارهایی دارد که ممکن است دیگران را ناراحت کند. اما دور بین فیلم و مخاطب همچنان کنار او می ماند. این همان چیزی است که (I swear) از بسیاری از فیلم های مشابه جدا می کند؛ شما از شناسی خواهد شخصیت اصلی را تحسین کنید؛ از فیلم او خواهد خرابی بهفهمید. بر اثر ارث اما او هم در این مسیر عملکرد بسیار خوبی دارد. او برای این نقش در جوایز بهترین بازیگر مرد را به دست آورد؛ اتفاقی که توجه بیشتری را به فیلم و بازی او جلب کرد. در کنار او، مکسین پیک در نقش «داتی» یکی از مهم ترین شخصیت های فیلم است. رابطه جان و داتی نشان می دهد گاهی چیزی که زندگی یک آدم را تغییر می دهد، یک معجزه یا اتفاقی بزرگ نیست؛ فقط یک نفر است که تصمیم می گیرد در او همان طور که هست ببیند. داتی فردی است که جان را حتی بهتر از مادرش می فهمد و ملکه شدنش می شود تا جایی که او را بلاش هایش از ملک بریتانیا مایل افتخار هم دریافت کرد.

فرمول «فارس گامپ» بایک تفاوت مهم

گر بخواهیم برای «I Swear» یک نمونه آشنا در سینما پیدا کنیم، احتمالاً یکی از گزینه‌ها «فارست گامپ» است. نه به این معنا که دو فیلم داستان مشابهی دارند، بلکه از این جهت که هر دوازده شخصیت متفاوت استفاده می‌کنند تا مخاطب را به تماشای دنیا از زاویه‌ای دیگر دعوت کنند. در هر دو فیلم، شخصیت اصلی کسی است که جامعه در نگاه اول میکر است و او را متفاوت ببیند؛ اما هر چه داستان جلوتر می‌رود، مخاطب بیشتر با زندگی، حساسات و دشواری‌های او همراه می‌شود. تفاوت مهم اینجاست که «I Swear» خیلی جمع و جور و شخصی‌تر است. قرار نیست زندگی جان اِبانه‌لای برای روایت چند دهه تاریخ کند. فیلم بیشتر روی خودش تمرکز دارد و روی خانواده، مدرسه، جامعه، آدم‌هایی که او را می‌فهمند و آدم‌هایی که به بالاخره تصمیم می‌گیرند به جای قضاوت کردن، کنش را بایستند. چیزی که اهمیت دارد این است که فیلم از یک فرمول قدیمی استفاده نمی‌کند؛ یک آدم متفاوت را به ما نزدیکی می‌کند تا شاید بعد از شناختن، مفهوم «متفاوت بودن» برایمان کمی تغییر کند.

۲۰۹۱۰۳

محمد پیرم آبادی - رئیس ثبت اسناد و املاک نیشابور ۲۰۹۰۸۵

علي بن ابي ريس ثبت اسناد و املاک قو حاکم

ع.س. ا.ر.ر. ئ.س. ثبت اسناد و املاک قم جان.

علمی، سیاسی، ادبی، فنی، ثبت اسناد و املاک، قه جان.

علی سرائی - رئیس نبت اسناد و املاک نوجوان

علی سرایی - رئیس ثبت اسناد و املاک قوچان

هم خودش مجانیه هم امتحانش

خراسان
KHORASANET

